

РЕШЕНИЕ

№ 2259

гр. София, 06.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **11168** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на Би Енд Ес К. О., ЕИК[ЕИК], представлявано от Я. А. К., управител, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез процесуалния представител адвокат К. Д. Т., съдебен адрес: [населено място], район Централен, [улица], ет.4, ап.7, срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-518-0032507/15.09.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ П. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка запечатване на търговски обект - магазин за строителни материали, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от Би Енд Ес К. О. и забрана за достъп до него за срок от 14 /четирнадесет/ дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. “а“ от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС, потвърдена с решение № ГДФК-135/06.10.2020 г. на директор на дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ ЦУ на НАП.

Дружеството обжалва заповедта, като навежда доводи за издаването ѝ в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и в несъответствие с целта на закона-основания за отмяна по чл.146, ал.3-5 АПК. Сочил се, че издателят на заповедта не е обосновал необходимостта от налагане на ПАМ с оглед преследване на някоя от целите, предвидени от законодателя. Според жалбоподателя, обстоятелството, че към момента на налагане на ПАМ, както и

впоследствие, към момента на подаване на жалбата не е издадено наказателно постановление, лишава търговеца от възможността, предоставена му от чл.187, ал.4 от ЗДДС. Иска се от съда да отмени заповедта като неправилна и незаконосъобразна.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от процесуалния представител на дружеството, адв. Т., с което се поддържа подадената жалба. Претендира за отмяна на оспорената заповед и присъждане на разноски.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ в С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. И., който оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

При извършена оперативна проверка на 09.09.2020 г. в 16:59 часа, на търговски обект по смисъла на § 1 т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин за строителни материали, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от Би енд Ес К. О., ЕИК[ЕИК] е констатирано, че дружеството, в качеството му на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н - 18/13.12.2006 г. на министъра на финансите за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, е допуснало нарушение на разпоредбите на същата. Търговецът не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство. Извършено е скрито наблюдение на обекта и е направена контролна покупка на 1 бр. силикон на стойност 43,20 лв., платени в брой от М. Н. Д. на Д. С. Х., обслужващ касата в обекта. За покупката не е бил издаден касов бон от въведеното в експлоатация в обекта фискално устройство /ФУ/ модел DATECS DP - 150, с ИН на ФУ DT757755 и ИН на ФП 02757755. След легитимация на служителя е бил изведенДФ Х отчет 0000637/09.09.2020 г. с оборот в размер на 40,74 лв. Фактическата наличност е в размер на 174,85лв., като е установена разлика в размер на 134,11лв. Разликата между касова и фактическа наличност се е формирала от неиздаване на фискални касови бонове в търговския обект. В обекта е инсталирана и работи складова програма, която не е свързана с фискалното устройство (ФУ).

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА №0032507/09.09.2020 г., на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, от инспектор по приходите в дирекция „Оперативни дейности“ - П., Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите.

Формулирано е заключение, че Би енд Ес О., ЕИК[ЕИК], в качеството му на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н - 18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, е допуснало нарушение на разпоредбите на същата, като не регистрира и отчита всяка извършена продажба на

стоки и услуги от търговския обект. Изложеното съставлява нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, което се явява основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка. С оглед на това и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 186, ал. 3 от ЗДДС е издадена заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-518-0032507/15.09.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ П. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка запечатване на търговски обект - магазин за строителни материали, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от Би Енд Ес К. О. и забрана за достъп до него за срок от 14 /четирнадесет/ дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС. Изложени са доводи относно определяне на продължителността на мярката - неотчитане на продажби, които се облагат с 20% ДДС, местоположение на обекта, средно-дневни обороти, както и че описаното поведение затруднява контролната дейност на органите по приходите, нарушаване на фискалната политика.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е била оспорена по административен ред пред горестоящия орган – директора на дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, който е потвърдил същата с решение № ГДФК-135/06.10.2020 г. Решението е връчено на представляващия Би Енд Ес К. О. на 16.10.2020 г. и оспорено с жалба, подадена чрез административния орган на 28.10.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбоподателят е адресат на оспорената заповед, правата му са пряко и непосредствено засегнати от нея, поради което за него е налице правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 3 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Като част от административната преписка е приложена заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за НАП и чл. 186, ал. 3 и 4 от ЗДДС и чл. 81, ал. 1 от АПК началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ „запечатване на обект“ по чл. 186 от ЗДДС.

Заповедта е издадена в предвидената писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително фактическо и правно основание. Подробно в заповедта за налагане на ПАМ е описано констатираното при проверката от контролните органи нарушение - дружеството, в качеството му на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н - 18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект. Съдът намира, че оспорената заповед е мотивирана, като са изложени мотиви, че характерът на извършеното нарушение, а именно неиздаване на фискални касови бонове при извършване на покупка от

търговския обект засяга правата на потребителите да разберат какво точно са закупили, какво количество и единична цена, препятства извършването на проверка от контролните органи и нарушава отчитането и събираемостта на дължимите данъци.

В съответствие с нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Аналогична е и подзаконовата правна норма на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата), която задължава всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка, с изключение на изрично изброени случаи, в които разглежданият не попада. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, като фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 6 от Наредбата).

За извършената в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект контролна покупка не е издадена фискална касова бележка. След легитимиране на органите на НАП от фискалното устройство е бил изведен ДФ Х отчет 0000637/09.09.2020 г. с оборот в размер на 40,74лв. Фактическата касова наличност е в размер на 174,85лв., като е установена разлика в размер на 134,11лв.

Спрямо лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС предвижда прилагането на принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, уреждащ кумулативно и задължително налагане на принудителна административна мярка, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Като условие за прилагането на мярката не е поставено и това за съставяне на акт за административно нарушение или издаване на наказателно постановление. Единствената преценка, която притежава административният орган е тази по отношение на срока на принудителната административна мярка, която преценка е била направена от този орган с оглед на вида на извършеното нарушение. Следователно административният орган, възприемайки извършеното нарушение на цитираните по-горе подзаконови правни норми като източник на правомощието си по чл. 186, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, в условията на обвързана компетентност е издал оспорения административен акт, постановяващ запечатване на търговския обект, в който е осъществено противоправното поведение.

Не се спори, че в търговския обект е инсталирано и регистрирано фискално устройство. Констатирано е извършването на покупка на 1 бр. силикон на стойност 43,20 лв. платени в брой, като за тази покупка не е издаден фискален бон. В съответствие с нормата на чл. 25, ал. 6 от Наредбата фискалната касова бележка е следвало да бъде издадена при извършване на плащането като едновременно с получаване на плащането на клиента е следвало да бъде предоставена издадената фискална касова бележка. В процесния случай това не се е случило. Анализираните по-горе правни норми установяват императивни правила за поведение на правните субекти, приложими непрекъснато в тяхната дейност.

Предвид изложеното, съдът намира, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 186, ал. 3, във вр. ал. 1, т. 1, б. „а” ЗДДС за издаване на оспорената заповед.

Заповедта е мотивирана и от гледна точка конкретната продължителност на наложената мярка. В разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е предвидена възможност принудителната административна мярка запечатване на обект да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец, то административният орган е длъжен да обоснове защо е определил срок от 14 дни. В случая са изложени мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ, като административният орган се е позовал на вида и тежестта на извършеното нарушение, местоположение на обекта в централната част на столицата, с голям и интензивен човекопоток, с възможност за реализиране на значителни обороти, характера на дейността-магазин за строителни материали, предлагащ стоки, които се употребяват в бита на голяма част от населението. Регистрирана е разлика в размер на 134,11 лв. между фактическата касова наличност и регистрирания оборот от ФУ, при наличен опис на въведени пари в касата – 0,00 лв. и изведени от касата пари – 0,00 лв. Следователно разликата се дължи на неотчетени по изискуемия законов ред обороти, което обосновава извод за осъществяване на търговската дейност по начин, който не съответства на законовите изисквания за фискална отчетност. Така определената продължителност на ПАМ от 14 дни, според настоящия съдебен състав отговаря на тежестта на установеното административно нарушение и при определянето му е спазен принципа на пропорционалност.

Неоснователен е и доводът на жалбоподателя, че за нарушението все още не е издадено наказателно постановление, доколкото издаването на заповедта не е предпоставено от издаване на акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление. Принудителната административна мярка запечатване на обект се налага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, при наличие на установените в нормата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС материалноправни предпоставки. Ето защо, съдът приема, че липсата на НП е ирелевантна за законосъобразността на процесната заповед с оглед независимия характер на двете производства. В случая се касае за отделно административнонаказателно производство, като поставеният въпрос за взаимната им обусловеност произхожда от нормата на чл. 187, ал. 4 от ЗДДС, (където е предвидено, че принудителната административна мярка се прекратява от органа, който я е приложил, по молба на административнонаказаното лице и след като бъде доказано от него, че глобата или имуществената санкция е заплатена изцяло.) и касае изпълнението на индивидуалния административен акт, а не неговата законосъобразност, като е предмет на възражение и обсъждане в изпълнителното производство след влизане на индивидуалния административен акт и наказателното постановление в сила.

Предвид всичко изложено по-горе, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, както и на материалния закон и при съобразяване с целта на закона, предвид което възраженията на жалбоподателя се явяват неоснователни и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход да спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ответната страна има право на разноски. С оглед своевременно направено искане за това, в полза на администрацията следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр.чл. 144 от АПК, като поради това, че делото не е с фактическа и правна сложност, следва на Национална агенция по приходите да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в минималния предвиден размер, съгласно чл. 24 от НЗПП, а именно 100 /сто / лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на БИ ЕНД ЕС К. О., ЕИК[ЕИК], срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-518-0032507/15.09.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ П. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, потвърдена с решение № ГДФК-135/06.10.2020 г. на директор на дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА БИ ЕНД ЕС К. О., ЕИК[ЕИК], представлявано от Я. А. К., управител, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Национална агенция за приходите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: